

עירובין קא: (המשנה בסוף העמוד) עד קב: (המשנה בסוף העמוד)

ביאורי מושגים

יריעות אוהלים - התנאים (סוכה יט): נחלקו האם מתייחסים לאוהל נטוי כגג או לא. הסוגיה שלנו סוברת שכן (יריעות אהלים כאהלים) ולכן היא מתירה לבנות אוהל כזה - Δ רק אם היריעות לא מכסות שטח של טפח. הרמב"ם פסק כדעה השניה (שיריעות אהלים לאו כאהלים) ולכן השמיט בפסקיו את הדרישה הנ"ל.

משנה

בריה דלת המעובה בקצהו (שניתן להשתמש בו גם כעלי):

ר' אליעזר: אסור לסגור בו את הדלת (כיוון שהוא דומה למסמר - נראה כבונה),
ר' יוסי: מותר לסגור בו את הדלת (כיוון שהוא משמש ככלי - ברור שיוציאוהו)

רבן גמליאל הורה הוראה בטבריה בעניין בריח כזה, אולם לא ברור האם הוא התיר או אסר.

כשהבריה קשור בחבל חזק (בחזק המאפשר לשלוף בעזרתו את הבריה) - כולם מודים שמותר.

משנה

הלכה כר' יהודה

בריה הקשור לדלת ונגרר על הקרקע:

ת"ק: במקדש - מותר, במדינה - אסור, ר' יהודה: מותר בכל מקום.

בריה שאינו קשור אבל מונח בצד:

ת"ק: אסור בכל מקום, ר' יהודה: במקדש - מותר, במדינה - אסור.

כשהבריה משמש גם ככלי - מותר לנעול בו אפילו כשאינו קשור.

כשהבריה קשור ב:

חבל חזק מאוד - מותר אפילו כשהחבל קשור למשקוף ולא לדלת עצמה.

חבל סביר - מותר רק אם החבל קשור לדלת.

חבל חלש - אסור בכל מקרה.

בריה הנקמז (נכנס דרך הדלת לקרקע) - אסור (שנראה כבונה).

בניית אוהל בשבת

בניית גג ארעי - אסור מדרבנן.

תוספת לגג ארעי - מותר (ור' אליעזר אוסר מדרבנן).

בניית מחיצת ארעי - מותר.

תוספת לאוהל ארעי:
 כשיש כבר גג ברוחב טפח - מותר להוסיף חופשי.

דוגמאות למחיצת ארעי: 1. וילון.
 2. אוהל ללא גג (כזה - Δ).

ובתנאי שהאוהל יענה על הדרישות הבאות:

א. המרחק בין היריעות בשלושת הטפחים העליונים - קטן מטפח. (טפח זהו הגודל המינימלי כדי להחשיב גג)

ב. השטח שכל יריעה מכסה - קטן מטפח.

בסוגיה המקבילה במסכת שבת מופיעה דרישה נוספת אם האוהל נמצא מעל מיטה אסור שהיריעות ירדו מתחת למיטה.

כובע שלא מהודק לראש - אסור ללבושו מחשש שיעוף ברוח ויבוא לטלטלו.

